

Jedna od definicija ekološkog dizajna glasi: „Živimo u dizajniranom svetu. Stvaranje svakidašnje okoline u kojoj živimo obuhvata sistem kulturnog značenja, vizuelne komunikacije i korišćenje alata, tehnologije i materije. Kao naučno polje, ekološki dizajn obuhvata stvorenu, prirodnu i ljudsku okolinu i fokusira se na modernizovanju fizike i socijalne intervencije obaveštenu od strane ljudskog ponašanja i ekoloških procesa. Dizajn traži od nas da nađemo odgovor na jedno od najosnovnijih ljudskih pitanja: Kako da živimo na planeti i šta treba da formira naše postupke?“

Ekološki dizajn na standardan način razvija i unutrašnje i spoljašnje okruženje, da bi uključio jednu ili više estetskih ili od dana do dana funkcionalnih potreba, ili da bi ostvario specifično iskustvo. Ekološki dizajn obuhvata: arhitekturu, inženjerstvo, nauku o okruženju, pejzažnu arhitekturu, urbanističko planiranje, unutrašnji dizajn, dizajn osveteljenja i dizajn izlaganja.

EKOLOŠKA PREVENCIJA

Ekološka prevencija je odvajanje prirodnih resursa da bi se sprečilo korišćenje ili kontakt od strane ljudi ili njihovo mešanje. Kako bi se ovo ostvarilo uobičajno se stvaraju oblasti kao što su prirodni rezervati (poznati kao život divljine), parkovi ili druge oblasti za očuvanje prirode. U okviru ovih oblasti uobičajno se ograničavaju ili zabranjuju aktivnosti koje bi mogle da oštete navike ili život divljine. Takve aktivnosti uključuju: seču drveća, lov, ribolov, miniranje itd.

Ekološka prevencija se razlikuje od očuvanja prirode. Očuvanje prirode dozvoljava u određenim granicama uticanje na prirodu, dok prevencija u potpunosti zabranjuje bilo kakva dešavanja od strane čoveka.

„ZELENE ZGRADE“

U okviru ekološkog dizajna pojavljuju se tzv. zelene zgrade. Zelena zgrada je praksa koja povećava produktivnost zgrade i njenog korišćenja energije, vode i materije i smanjenje uticaja zgrade na zdravlje ljudi i okruženje i to kroz bolji dizajn, konstrukciju, operacije, uklanjanje- celokupan život (ciklus) jedne zgrade.

Sličan koncept je „prirodna zgrada“, koja je obično na sličnoj skali i koja se fokusira na korišćenje prirodnih materijala dostupnih u okruženju.

Efikasne zelene zgrade mogu dovesti do:

- smanjenja koštanja radova uz povećanje produktivnosti i smanjenim korišćenjem energije i vode;

- poboljšanja javnog i stanarskog zdravlja priznanjem poboljšanog kvaliteta vazduha;

- smanjenog ekološkog uticaja kroz npr. umanjnjem površinskog oticanja vode i efekta toplotnog ostrva.

Ljudi koji upražnjavaju zelene zgrade obično žele da postignu ne samo ekološku već i estetsku harmoniju između građevine i njenog okolnog prirodnog i stvorenog okruženja. Održive zgrade su takođe prijateljski nastrojene ka okruženju pošto su izgrađene od materijala koji je pogodan za okoloinu. Pojava i stil ovih domova i zgrada ne razlikuje se mnogo manje od održivih.

PRIMENA ZELENIH ZGRADA

Zelene zgrade ujedinjuju različite prakse i tehnike kako bi smanjile i u potpunosti eliminisale uticaj zgrada na okolinu.

Tipičan materijal za zgradu koji se podrazumeva da će biti „zelen“ obuhvata biljni materijal koji se može brzo promeniti, kao što je bambus i slama, drvna građa iz šuma sertifikovanih da budu održive, kamen, recikliran metal, i drugi proizvodi koju nisu toksični, koji su za višekratnu upotrebu, i/ili koji se mogu reciklirati. Materijal za zgrade bi trebalo da se izvodi i proizvodi lokalno, blizu građenja zgrade, kako bi minimiziralo energiju koja se koristi pri transportu.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com